

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/279/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7918201195
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7918201195.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Jána Slebodníka v právnej veci žalobcu Všeobecnej úverovej banky, a.s., Bratislava, Mlynské Nivy 1, IČO: 31 320 155 zastúpeného Jakubčák, advokátskou kanceláriou, s.r.o., Bratislava, Michalská 14, IČO: 47 255 706, proti žalovaným 1/K. I., V.. X.X.XXXX, L. B. a 2/ D. S., V.. XX.X.XXXX, L., N. XX/XX, o zaplatenie 26 061,44,- € s prísl., o odvolaní žalovanej 2/ proti rozsudku, č.k.: 17Csp/43/2018-97 z 28. marca 2019 Okresného súdu Trebišov

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku III.
Stranám sporu n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol, že I. návrh žalovanej na prerušenie konania zamietá, II. konanie v časti o zaplatenie zmluvného úroku vo výške 1 421,69 eur a poplatkov vo výške 80 eur zastavuje, III. žalovaní v 1/ a 2/ rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 24 559,75 eur spolu s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 24 559,75 eur od 2.4.2015 do zaplatenia a to v mesačných splátkach po 680 eur splatných vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca vopred, počnúc od právoplatnosti rozsudku do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky, IV. žalobcovi priznáva voči žalovaným v 1/ a 2/ rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 88%.

2. V odôvodnení rozsudku, o. i., uviedol, čoho sa žalobca žalobou, resp. návrhom na vydanie platobného rozkazu, došlým súdu 14.3.2018, domáhal voči žalovaným a čím ju odôvodnil, čo žalovaná 2/, ktorá sa k žalobe vyjadrila písomným podaním z 31.10.2018 uviedla, a že žalobca, ktorý pred otvorením pojednávania vzal žalobu späť v časti o zaplatenie zmluvného úroku vo výške 1 421,69,- € a poplatkov v sume 80,- € a žiadal konanie v tejto časti zastaviť, navrhol uhradiť dlžnú istinu v 36 mesačných splátkach. Na základe vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu právne uzatvoril citujúce znenie § 497, 499, 502 ods.1, 504 zákona č. 513/1991 Obchodný zákonník (ďalej len ObZ), § 1 ods.1,2, § 2 z. č. 129/2010 Z.z. zákon o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ), § 52 ods.1,2,3,4 O. z., §144 z. č. 160/2015 Z.z. CSP a uviedol, že nárok žalobcu je v celom rozsahu dôvodný. Žalobca a žalovaní uzatvorili Zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý úver zo strany žalobcu vo výške 25 000 €. Žalovaní sa podľa zmluvy zaviazali vrátiť poskytnuté finančné prostriedky v splátkach, avšak svoju povinnosť si nespĺnili. Keďže žalovaní prestali splácať úver, žalobca úver zosplatnil k 17.3.2015. 2.1. Žalobca požaduje od žalovaných po čiastočnom späťvzati žaloby vrátenie iba čistej sumy istiny po odrátaní sumy 442,68 €, ktorú žalovaní zaplatili v prospech žalobcu na istinu, teda zaplatenie sumy 24 559,75 €.

2.2. V časti zaplatenia zmluvných úrokov a poplatkov spolu vo výške 1 501,69 € súd konanie v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby v tejto časti zastavil. Vzhľadom na to, že žalovaní skutkové

tvrdenia žalobcu žiadnym spôsobom nepopreli, v priebehu konania nepreukázali, že by pohľadávka žalobcu zanikla splnením alebo iným spôsobom, žalobcom uplatnený nárok vyplýva z ním predložených listinných dôkazov, súd žalobe vyhovel a žalovaných zaviazal na zaplatenie dlžnej sumy spoločne a nerozdielne tak, ako je to uvedené v treťom výroku rozsudku.

2.3. Žalovaný v 1/ rade bol v konaní pasívny, k žalobe sa nevyjadril. Žalovaná v 2/ rade rovnako nepoprela skutkové tvrdenia žalobcu, naopak potvrdila, že nárok žalobcu uznáva, so žalovaným v 1/ rade podpísali spoločne zmluvu o úvere, avšak so žalovaným v 1/ rade sú už právoplatne rozvedení, a t. č. na okresnom súde prebieha konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, preto aj finančné prostriedky z tohto úveru patria do BSM. Navrhla preto, aby súd toto konanie prerušil do právoplatného skončenia veci o vyporiadání BSM. Tomuto návrhu žalovanej 2/ nevyhovel, nakoľko nezistil splnenie podmienok na prerušenie konania. V tomto konaní išlo o zmluvný vzťah medzi žalovanými ako dlžníkmi na jednej strane a žalobcom ako bankou na strane druhej, založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere, z ktorého boli žalovaní povinní uhradiť žalobcovi sumu spoločne a nerozdielne. Preto návrh žalobkyne v 2/ rade na prerušenie konania zamietol.

2.4. Žalovaní sa dostali so splatením svojho dlhu do omeškania a žalobcovi vznikol aj nárok na úrok z omeškania v súlade s § 517 OZ, ktorý mu priznal vo výške 5,05% ročne zo sumy istiny 24 559,75 € od 2.4.2015, t. j. po márnom uplynutí dodatočne poskytnutej lehoty žalobcom na splnenie povinnosti (25.3.2015 + 7 dní) do zaplatenia. Súd umožnil žalovaným vzhľadom na návrh žalobcu uhradiť dlžnú sumu v splátkach, zaplatiť celý dlh v 36 mesačných splátkach po 680 eur.

2.5. Súd uviedol, že nepovažoval za účelne a hospodárne odročiť pojednávanie tak, ako to navrhol splnomocnenec žalovanej v 2/ rade, za účelom zistenia stanoviska žalovanej v 2/ rade, či by táto súhlasila s postupným splatením dlhu, pričom vychádzal zo základných princípov Civilného sporového poriadku, konkrétne čl. 11 ods.3, podľa ktorého, kto sa v styku so súdom alebo verejne prihlási k určitej profesijnej odbornosti, považuje sa za schopného konať s náležitou znalosťou veci spojenou s touto odbornosťou a predpokladal, že splnomocnenec žalovanej 2/ ako osoba s vysokoškolským vzdelaním bol uzrozumený s predmetom tohto konania, v ktorom išlo o zaplatenie vyššej peňažnej sumy, preto tomuto nič nebránilo aby na pojednávaní súdu predložil listinné dôkazy preukazujúce majetkové pomery žalovanej 2/, ktorá by odôvodňovala úvahu súdu určiť dlhšiu lehotu na plnenie, teda uloženie nižšej mesačnej splátky. Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania, keďže mal žalobca v konaní plný úspech.

3. Rozsudok vo výroku III. napadla včas podaným odvolaním žalovaná 2/ a navrhla, aby odvolací súd po vykonanom dokazovaní zmenil rozsudok v rozsahu tretieho bodu v súlade s § 388 CSP tak, že žalovaných zaviazal splácať predmetný záväzok vo výške 200,-€ mesačne splatných vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca vopred, počnúc od právoplatnosti rozsudku do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky.

3.1. Odvolanie podala z dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. e) CSP. Poukázala na skutočnosť, že jej splnomocnený zástupca navrhol prerušiť konanie do momentu právoplatného rozhodnutia súdu o vyporiadání bezpodielového spoluvlastníctva medzi ňou a žalovaným 1/, pretože samotný úver, z titulu nezaplatenia ktorého bolo toto konanie začaté, bol účelový, a to na zaplatenie iných spotrebiteľských úverov žalovaného v prvom rade. Ako spoludlžníčka úveru z finančných prostriedkov, ktoré boli predmetom úveru, nespotrebovala na vlastné účely nič, všetky financie boli zužitkované pre potreby žalovaného 1/. V rámci uskutočneného pojednávania bolo úmyslom jej splnomocnenca preukázať, že konanie žalovaného 1/ počas manželstva, bolo v rozpore s dobrými mravmi. Súd odmietol ďalej vo veci pojednávať a vykonať akékoľvek ďalšie navrhované dôkazy, pojednávanie bolo súčasne spojené s vyhlásením rozhodnutia vo veci samej, kde súd zaviazal oboch žalovaných spoločne a nerozdielne k zaplateniu žalovanej sumy v splátkach. Žalovaná navrhovala pojednávanie odročiť (prostredníctvom splnomocnenca) z dôvodu, aby mala možnosť vyjadriť sa k navrhovaným splátkam zo strany žalobcu, vzhľadom na jej neúčast' na pojednávaní. Dlh, ktorý je predmetom tohto sporu má charakter pasívneho solidárneho záväzku. Navrhované splátky žalobcu - vo výške 680,- € sú pre žalovanú 2/ neúnosné. Vzhľadom na aktuálnu majetkovú situáciu žalovaného 1/, skutočnosť že je nekontaktný a pracuje v zahraničí, je zrejmé, že žalovaný v prvom rade tento záväzok plniť nebude. Žalovaný v prvom rade vedie trvale neusporiadaný život a prípadné exekučné konanie preňho nebude predstavovať problém. Pokiaľ však ide o žalovanú 2/ ako osobu riadne zamestnanú, ktorá má snahu splácať úmerne časť záväzku, aj napriek už uvedeným okolnostiam, nechce, aby kvôli laxnému prístupu žalovaného k splácaniu a jej majetkovej neschopnosti splácať plnú výšku navrhovanej splátky, bola vedená v evidencii dlžníkov. Majetkovú situáciu dokladovala prílohou, ktorá tvorila súčasť odvolania.

3.2. Navrhla, aby odvolací súd vykonal dokazovanie pokiaľ ide o účel úveru, na právnom základe ktorého bolo toto konanie začaté, pretože týmto by bola, a to výzvou na poskytnutie súčinnosti vo vzťahu k banke,

odstránená pochybnosť ohľadom toho, kto mal z predmetného úveru prospech. Rozhodnutím, ktorým súd zaviazal k splácaniu sumy 680,- € spoločne a nerozdielne oboch žalovaných, by bola poškodená žalovaná 2/. Jej záujem na riadnom splácaní trvá, avšak jej majetková situácia nedovoľuje splácať sumu vo výške požadovanej splátky.

4. Žalovaná 2/ svoje odvolanie doplnila podaním z 31.5.2019, v zmysle ktorého Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, ktorá je právnym základom vzniku záväzku judikovaného Rozsudkom Okresného súdu Trebišov z 28.03.2019, sp.zn. 17Csp/43/2018 neobsahuje výslovné určenie solidárneho charakteru záväzku. Aj napriek tejto skutočnosti bola ako žalovaná 2/ zaviazaná k plneniu predmetného záväzku spoločne a nerozdielne so žalovaným 1/. Mala za to, že uvedené je v rozpore s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 3 Cdo 143/2008, právny názor ktorého je pre všeobecné súdy záväzný. Citujúc Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 3 Cdo 143/2008, mala za to, že použitím analógie iuris sa uvedený prípad vzťahuje nielen na Zmluvu o pôžičke, ale rovnako tak na uzavretú Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ medzi žalobcom a žalovanými. Totožný záver o podmienke výslovného uvedenia solidárneho charakteru záväzku v zmluve zaujal aj Najvyšší súd ČSR, sp.zn. 3 Cz 57/1973. Aj napriek navrhovanému petitu žalobcu, súd nie je viazaný návrhom žalobcu, aby žalovaným bola uložená povinnosť spoločne a nerozdielne, čo je deklarované rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 1 Co 2/1998. Navrhla, aby odvolací súd po vykonanom dokazovaní vydal v súlade s § 388 CSP rozhodnutie, ktorým Rozsudok Okresného súdu Trebišov, sp.zn. 17Csp/43/2018 zmení tak, že ju so žalovaným 1/ zaviazal k úhrade žalovanej sumy rovným dielom.

5. Žalobca ani žalovaný 1/ sa k podanému odvolaniu ani k doplneniu odvolania nevyjadrili.

6. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a rozsudok vo výroku III. potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo je vecne správny, na čom nič nemení ani odvolanie.

7. Výroky I., II. a IV. neboli odvolaním dotknuté, preto nadobudli v zmysle § 227 CSP právoplatnosť.

8. Súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, t. j. použil správny predpis a správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho správne aplikoval, tzn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu a odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a s týmito dôvodmi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje.

9. Žalovanou uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. e) CSP (súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností), spočíva v neúplnosti zistenia skutkového stavu, ktorý je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že súd prvej inštancie nevykonal účastníkom navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a navrhnutý dôkaz je spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Ide o vadu skutkovú, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal. Z povahy veci vyplýva, že účastník, ktorý v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezistoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie. Vyhodnotenie relevancie navrhnutého dôkazu ako aj prípustnosť dôkazu je výsadnou doménou súdu. Súd pochybí, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia.

10. Súd v bodoch 23. a 29. svojho rozhodnutia odôvodnil, prečo návrh žalovanej realizovaný prostredníctvom splnomocnenca nevykonal, s čím sa stotožňuje aj odvolací súd.

11. K námietkam žalovanej uvedeným v odvolaní a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku (§ 387 ods.2 CSP) možno doplniť:

11.1. Žalovaná v odvolaní poukázala na to, že súd zamietol návrh na prerušenie konania, ktorý odôvodňovala prebiehajúcim súdnym konaním o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov - žalovaného 1/ a žalovanej 2/. Prerušenie odôvodnila tým, že samotný úver bol účelový, a to na zaplatenie iných úverov žalovaného 1/.

11.2. Vzťah medzi žalobcom a žalovanými nijako nie je ovplyvnený konaním, ktorý prebieha medzi žalovanými ako manželmi vzhľadom na skutočnosť, že zmluvu o úvere uzatvorili spoločne ako dlžník a spoludlžník.

12. Podľa § 511 ods.1 O. z. ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

13. Podľa § 145 ods.2 O. z. z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne.

14. Ak v rámci záväzkového vzťahu vystupuje na niektorej zo strán viac ako jedna osoba v právnom zmysle, ide o tzv. spoločné záväzky. § 511 ods.1 upravuje osobitný druh spoločných záväzkov, a to pasívnu solidaritu, resp. solidárny dlh. Pokiaľ ide o solidárny charakter tohto druhu spoločných záväzkov, je daný tým, že viacerí dlžníci sú identickému veriteľovi zaviazaní spoločne a nerozdielne. Spoločne v tom zmysle, že sú zaviazaní všetci spolu na to isté plnenie, a nerozdielne v tom zmysle, že každý zo spoludlžníkov je povinný splniť veriteľovi nerozdelený dlh ako celok, pričom nemôže žiadať jeho rozvrhnutie medzi ostatných spoludlžníkov. Veriteľ je oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z dlžníkov a ak dlh splní jeden dlžník, zanikne tým aj povinnosť ostatných dlžníkov. občiansky zákonník ustanovuje pasívnu solidaritu vo viacerých prípadoch. Ide najmä o podielové spoluvlastníctvo (§ 139 ods.1), bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (§ 145 ods.2), zodpovednosť za škodu (§ 151h ods.5, § 151ma ods.7, § 422 ods.1, § 423, § 438 ods.1), prístupenie k záväzku (§ 533), spoločný nájom bytu (§ 701 ods.2, § 703 ods.2), zmluvu o obstaraní zájazdu (§ 741f ods.2) a zmluvu o združení (§ 835 ods.2). Zákonom ustanovená pasívna solidarita má kogentný charakter a neumožňuje dlžníkom vzájomnou dohodou určiť, že voči veriteľovi zodpovedá iba niektorý z nich. Možnosť vnútorného usporiadania pomerov medzi spoludlžníkmi tým nie je dotknutá. Z uvedeného vyplýva, že za dlh z úverovej zmluvy zodpovedajú obaja žalovaní spoločne a nerozdielne.

15. Pasívna solidarita (povinnosť plniť spoločne a nerozdielne) žalovaných je podľa názoru odvolacieho súdu daná aj samotnou zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Spoločný záväzok, resp. „spoludlžníctvo“ je skutočnosť, keď jeden veriteľ má viac dlžníkov, a keďže spravidla medzi týmito dlžníkmi neexistuje dohoda o tom, ktorý z týchto dlžníkov má koľko tomuto veriteľovi plniť, platí, že veriteľ je oprávnený požadovať zaplatenie/uspokojenie celej svojej pohľadávky od ktoréhokoľvek dlžníka (spoludlžníka), pričom si môže vybrať ktoréhokoľvek dlžníka. Každý spoludlžník je v prípade spoločného záväzku vo vzťahu k ostatným spoludlžníkom v rovnakom postavení, a to vrátane „hlavného“ dlžníka. Znamená to, že veriteľ môže požadovať splnenie spoločného záväzku od ktoréhokoľvek spoludlžníka. Žalovaný 1/ aj žalovaná 2/ sú v zmluve označení ako „dlžník“ a „spoludlžník“, pričom ďalej vystupujú v predmetnej zmluve len ako „dlžník“ bez uvedenia rozsahu jednotlivých záväzkov. Neobstojí teda námietka žalovanej 2/, aby súd zaviazal žalovaných na plnenie rovným dielom.

16. Námietka žalovanej, že súd nerozhodol o odročení pojednávania za účelom získania súhlasu žalovanej 2/ so splátkami navrhnutými žalobcom. Žalovaná v podanom odvolaní predložila „Potvrdenie o zdaniteľných príjmoch fyzickej osoby zo závislej činnosti“ a tiež „Daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby“, je rovnako nedôvodná.

16.1. Podľa § 153 ods.1 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

16.2. Podľa § 153 ods.2 CSP na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

16.3.Podľa § 153 ods.3 CSP ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

17.Podľa § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

18.Podľa § 296 CSP Spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužívajú.

19.Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

20.Podľa § 150 ods.1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

21.Odvolací súd dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení.

22.Z obsahu spisu je zrejmé, že žalovaná 2/ prevzala predvolanie na pojednávanie, na ktoré sa bez ospravedlnenia nedostavila. Splnomocnený zástupca na pojednávaní konanom 28.3.2019 navrhol súdu, aby tento prerušil konanie do ukončenia súdneho konania o vyporiadaní BSM žalovaných. Súd sa s týmto návrhom nestotožnil a už pred otvorením pojednávania svoje rozhodnutie dostatočne odôvodnil. Splnomocnenec žalovanej uviedol, že nemá žiadne návrhy na dokazovanie a žiadal odročiť pojednávanie z dôvodu, aby „sa skontakovali s protistranou a zrealizovali splátkový kalendár ohľadom splácania predmetného dlhu.“ Povinnosťou žalovanej 2/ v zmysle uvedeného bolo predložiť dôkazy včas, čo však neurobila a odvolací súd má za to, že na prejednávanú vec nie je možné aplikovať § 366 CSP.

23.Nad rámec uvedeného je nutné zdôrazniť, že ani dôkazom predloženým v odvolacom konaní jasne a jednoznačne neodôvodnila výšku svojho príjmu ani výšku majetku.Rovnako je nutné zdôrazniť, že dodatočná možnosť splatiť dlh v splátkach je ústretový krok žalobcu a je pochopiteľné, že výška splátky je vyššia ako pôvodne dohodnutá v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru, keďže od poskytnutia úveru 16.1.2014 doteraz zaplatili žalovaní len 442,68 eur.

24.V rámci dokazovania platí zásada, že každý účastník musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia; kto tvrdí, dokazuje. Inak povedané, účastník musí preukázať to, čo tvrdí, len potom môže súd zobrať jeho tvrdenie za základ svojho rozhodnutia. Dôkazné bremeno možno charakterizovať ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie.

25.Podľa názoru odvolacieho súdu žalovaná 2/ neunesla dôkazné bremeno preukázania svojej majetkovej situácie, keď prostriedky procesnej obrany, resp. dôkazy nepredložila v zmysle citovaného § 154 CSP, hoci neexistovala prekážka, ktorá by jej v tom objektívne bránila. Keď žalovaná uvádza v odvolaní, že jej splnomocnenec mal v úmysle na pojednávaní preukázať, že konanie žalovaného 1/ počas manželstva bolo v rozpore s dobrými mravmi, nič mu nebránilo, aby tak urobil. Žalovaná však v konaní nielen nepreukázala, že konanie žalovaného 1/ počas manželstva bolo v rozpore s dobrými mravmi ale ani neuviedla ako táto námietka súvisí so vzťahom, ktorý bol predmetom tohto konania.

26.Odvolací súd na doplnenie uvádza, že ak dôjde k splateniu spoločného dlhu manželov až po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov (a súčasne pred jeho vyporiadanim) zásluhou jedného z nich, z jeho výlučných prostriedkov, prislúcha mu právo na ich náhradu a táto skutočnosť by sa mala potom premietnuť do rozhodnutia o povinnosti jedného z manželov zaplatiť určitú čiastku druhému, na vyrovnanie ich podielov v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva.

27.Žalovaná v podanom odvolaní poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 3 Cdo 143/2008. Citované rozhodnutie nie je možné použiť v súdnej veci, lebo vychádza z iných skutkových a právnych skutočností (zmluvu o pôžičke uzatvoril navrhovateľ len s odporcom 1/, ktorému mal aj reálne odovzdať požičané peniaze, preto len odporca 1/ ako dlžník zo zmluvy o pôžičke je povinný zostatok pôžičky vrátiť navrhovateľovi. Keďže nebolo preukázané, že by účastníčkou zmluvy o pôžičke bola aj odporkyňa 2/ a nebolo ani tvrdené a už vôbec preukázané, že by zmluvu o pôžičke s navrhovateľom uzatváral odporca 1/ aj v mene odporkyne 2/, akékoľvek nároky môžu byť voči odporkyňi 2/ uplatňované len na základe vyhlásenia z 13. augusta 2002 o uznaní dlhu). Rovnako aj rozhodnutie Najvyšší súd ČSR, sp.zn. 3 Cz 57/1973 je v tomto spore nepoužiteľné.

28.Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

29.Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30.Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31.Žalovaná nemala v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov a žalobcovi žiadne trovy v ňom nevznikli.

32.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.